

قالبی نو برای بانکداری بدون ربا: مروری بر پیش نویس قانون عملیات بانکی بدون ربا

اقتصاد :: بانک و اقتصاد :: شهریور 1388 - شماره 101

از 25 تا 28

آدرس ثابت : <http://www.noormags.ir/view/fa/articlepage/588366>

دانلود شده توسط : رحمان قاسمی

تاریخ دانلود : 28/01/1396

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی (نور) جهت ارائه مجلات عرضه شده در پایگاه، مجوز لازم را از صاحبان مجلات، دریافت نموده است، بر این اساس همه حقوق مادی برآمده از ورود اطلاعات مقالات، مجلات و تألیفات موجود در پایگاه، متعلق به "مرکز نور" می باشد. بنابر این، هرگونه نشر و عرضه مقالات در قالب نوشتار و تصویر به صورت کاغذی و مانند آن، یا به صورت دیجیتالی که حاصل و برگرفته از این پایگاه باشد، نیازمند کسب مجوز لازم، از صاحبان مجلات و مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی (نور) می باشد و تخلف از آن موجب پیگرد قانونی است. به منظور کسب اطلاعات بیشتر به صفحه [فوانین و مفررات](#) استفاده از پایگاه مجلات تخصصی نور مراجعه فرمائید.

پایگاه مجلات تخصصی نور

قالبی نو برای بانکداری بدون ربا

مژوری بر پیش‌نویس قانون عملیات بانکی بدون ربا

آزمایشی بودن قانون

آنان که در شهریور ماه سال ۱۳۶۲ برای نخستین بار به مفهوم "بانکداری اسلامی" لباس قانون پوشاندند و این مفهوم رادر قالب "قانون عملیات بانکی بدون ربا" ریختند، به درستی بر آزمایشی بودن آن تاکید ورزیدند و این واقعیت با هوشمندی مورد توجهشان قرار گرفت که مفاهیم متعلق به حوزه‌های فرهنگی و تاریخی که صدها سال بر آن‌ها گذشته است، تنها در صورتی قابلیت احیا و اعمال در دوره جدید و متاخر را خواهند یافت که از کوره آزمایش بگذرند و در قالبی شایسته و بایسته مقتضیات روز صورت‌بندی شوند، اما هیجانات ناشی از انقلاب و ارایه تعریف تازه‌های از "زیستن" سرها را گرم کرد و سال‌ها گذشت و گذشت تا به تدریج آن شیفتگی‌ها فرونشست و موافع اجرایی موجود بر سر راه قد برافراشتند و عقلاً قوم بار دیگر به خاطر آوردن که آن قانون، جنبه آزمایشی داشت و باید پس از چند سال آزمون و خطاب به بوته نقد سپرده می‌شد تا نقاط ضعف و ناراستی‌ها و ناکارآمدی‌های آن شناخته و مرتفع شود و آنگاه در قالبی شایسته‌تر به جامعه عرضه شود.

به همین علت، در همین چند سال اخیر تلاش‌هایی در این زمینه صورت گرفت و نقطه پایان این تلاش‌ها نیز تدوین "پیش‌نویس قانون جدید عملیات بانکی بدون ربا" است که در خرداد ماه گذشته رونمایی شد، کوششی برای برآورده کردن خواست‌ها و متناسب کردن مقررات با نیازهای روز و وضع چارچوبی حقوقی و قانونی و روزآمد برای نظام بانکی.

غلامرضا مصباحی‌مقم، رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی، در این رایطه گفت: قانون عملیات بانکی بدون ربا برای یک مدت پنج ساله آزمایشی تهیه شده بود و الان ۲۶ سال از زمان آغاز اجرای آن می‌گذرد، و می‌باشد حتماً اصلاح شود. وی سپس با اشاره به وجود کاستی‌ها و نقایصی در این قانون، گفت: استفاده کردن از

**ضوابط تبلیغات
بانک‌ها، به عنوان
یکی از ابزارهای
اعمال سیاست پولی،
توسط بانک مرکزی
تعیین می‌شود.**

ابزارهای روزآمد بانکداری و تجربیات بانکداری بدون ربا در کشورهای دیگر، در این قانون دیده نشده است و ما از مدت‌ها پیش پیگیر اصلاح آن بودیم. و سرانجام پیش‌نویس قانون عملیات بانکی بدون ربا" منتشر شد و معاون وزارت امور اقتصادی و دارایی هم اعلام کرد که از هرگونه نقد و پیشنهاد در مورد این قانون، استقبال می‌کند و افراد می‌توانند نقدهای خود را به معاونت بانک و بیمه وزارت امور اقتصادی و دارایی ارایه دهند.

تعریف نظام بانکی و اهداف و وظایف آن

پیش‌نویس قانون عملیات بانکی بدون ربا مشتمل بر پنج فصل و ۴۶ ماده است. فصل اول این پیش‌نویس به تعریفه اهداف و وظایف نظام بانکی اختصاص یافته و درباره تعریف نظام بانکی چنین آورده است: نظام بانکی عبارتست از مجموعه ضوابط، مقررات، روش‌ها و شیوه‌های شکلی و محتوایی که برای مدیریت و عملیات گردش پول و سرمایه و اعتبارات بخش‌های دولتی، عمومی و خصوصی به کاربرده می‌شود و مجموعه نهادها شامل بانک مرکزی و کلیه مؤسسات اعتباری بانکی و غیربانکی، اعم از بانک‌های تجاری، تخصصی، قرض‌الحسنه، دولتی، غیردولتی، مؤسسه‌های مالی - اعتباری، تعاونی‌های اعتباری و شرکت‌های لیزینگ، صرافی‌ها و سایر مؤسسات اعتباری است که حداقل به یکی از فعالیت‌های تجهیز و تخصیص منابع و ارایه خدمات بانکی مبادرت می‌ورزند. در تبصره یک ماده یک این پیش‌نویس هم تصریح شده است که صندوق‌ها و مؤسسه‌های قرض‌الحسنه که تنها به عملیات قرض‌الحسنه اشتغال دارند، تابع قوانین و مقررات خاص خود می‌باشند.

ماده دو این پیش‌نویس اهداف نظام را در پنج محور به شرح زیر احصا کرده است:

(۱) استقرار نظام پولی و اعتباری بر مبنای حق و عدل (با ضوابط اسلامی) به منظور تنظیم گردش صحیح پول و اعتبار در جهت سلامت و رشد توسعه اقتصاد کشور.

(۲) فعالیت در جهت تحقق اهداف و سیاست‌های کلان نظام جمهوری اسلامی ایران با استفاده از ابزارهای پولی و اعتباری.

(۳) ایجاد تسهیلات لازم از طریق تجهیز سپرده‌ها، پس‌اندازها و سایر منابع مالی و تخصیص آنها در جهت تأمین شرایط و امکانات کار و سرمایه‌گذاری به منظور اجرای بند ۲ و ۹ اصل چهل و سوم قانون اساسی در جهت گسترش همه بخش‌های اقتصادی.

(۴) حفظ ارزش پول و ایجاد تعادل در موازنۀ پرداخت‌ها و تسهیل مبادلات بازارگانی.

(۵) تسهیل در امور پرداخت‌ها و دریافت‌ها و مبادلات و معاملات و دیگر خدماتی که به موجب قانون بر عهده نظام بانکی گذاشته می‌شود.

ماده سه پیش‌نویس قانون عملیات بانکی بدون ربا به شرح وظایف اختصاصی بانک مرکزی و وظایف عمومی نظام بانکی پرداخته و بدین ترتیب محتویات فصل اول را به پایان برد است.

روش‌های تجهیز منابع

اما در فصل دوم این پیش‌نویس با موضوع تجهیز منابع پولی آشنا می‌شویم. در این رابطه آمده است که بانک‌ها می‌توانند از طریق سپرده جاری، سپرده پس‌انداز، سپرده سرمایه‌گذاری عام و سپرده سرمایه‌گذاری خاص، قبول سپرده کنند. سپس متذکر شده است که سپرده جاری،

اختصاص به بانک‌ها دارد و دیگر مؤسسات اعتباری، مجاز به افتتاح حساب سپرده جاری نیستند.

ماده پنج این پیش‌نویس هم رابطه حقوقی سپرده‌گذار با بانک در سپرده جاری را قرض‌الحسنه بدون بهره و در سپرده پس‌انداز، وکالت برای قرض‌الحسنه می‌داند و معتقد است که بانک به عنوان وکیل، وجهه سپرده‌گذاران پس‌انداز را به متقاضیان تسهیلات به صورت قرض‌الحسنه می‌دهد. اما مطابق ماده شش، رابطه حقوقی سپرده‌گذار با بانک در سپرده سرمایه‌گذاری عام، رابطه وکالت عام تعیین شده است و بانک به عنوان وکیل سپرده‌گذاران، منابع سپرده‌های سرمایه‌گذاری عام را به صورت مشاع از راه‌های مندرج در فصل سوم این قانون، در فعالیت‌های سودآور بکار می‌گیرد. رابطه حقوقی سپرده‌گذار با بانک در سپرده سرمایه‌گذاری خاص نیز به صورت رابطه وکالت خاص تعريف شده و تأکید شده است که بانک‌ها منابع این نوع سپرده‌ها را به صورت مشاع در بخش‌ها یا فعالیت‌های خاص بکار می‌گیرند. مطابق مفاد ماده هشت این پیش‌نویس، منابع حاصل از بکارگیری سپرده‌های سرمایه‌گذاری عام و خاص، براساس قرارداد منعقد، متناسب با مدت و مبلغ سپرده‌های سرمایه‌گذاری و بارعایت سهم منابع بانک، به نسبت مدت و مبلغ در کل وجهه به کار گرفته شده در آن عملیات، پس از کسر حق‌الوکاله بانک، بین سپرده‌گذاران تقسیم خواهد شد.

روش‌های تخصیص منابع

در فصل سوم این پیش‌نویس با مقررات مربوط به

بانکداری الکترونیکی مان هم ماجراها
دارد!

**سپرده جاری،
اختصاص به بانک‌ها
دارد و دیگر
مؤسسات اعتباری،
مجاز به افتتاح
حساب سپرده جاری
نیستند.**

در سال ۱۳۶۲ این
واقعیت مورد توجه
قرار گرفت که
مفاهیم متعلق به
حوزه‌های فرهنگی
و تاریخی که صدها
سال بر آن‌ها گذشته
است، تنها در
صورتی قابلیت احیا
و اعمال در دوره‌های
جدید و متاخر را
خواهند یافت که از
کوره آزمایش
بگذرند و در قالبی
شایسته و بایسته
مقتضیات روز
صورت بندی شوند،
اما...

جهت عمل به قانون عملیات بانکی بدون ربا و آینه‌نامه‌های
مربوط، بر عملیات کلیه موسسات اعتباری نظارت می‌کند.
همچنین به موجب ماده ۲۹، بانک مرکزی جمهوری اسلامی
ایران موظف شده است که به تشکیل کمیته‌ای فقهی،
متشكل از چهار نفر فقهی آشنا به مسائل بانکی، یک حقوق‌دان،
یک اقتصاددان و دو نفر کارشناس عالی بانکداری، بر انتطاق
عملیات همه مؤسسات اعتباری با موازین شرعی نظارت کند
و زمینه را برای استفاده از روش‌ها و ابزارهای جدید پولی و
اعتباری جهت رشد و توسعه بانکداری بدون ربا فراهم نماید.
به موجب ماده ۳۰ این پیش‌نویس، ابزارهای مورد استفاده
بانک مرکزی برای تنظیم و اعمال سیاست‌های پولی عبارتند از:
تعیین نرخ سپرده قانون نزد بانک مرکزی - تعیین نرخ تنزیل
مجدد استناد مالی نزد بانک مرکزی - عملیات بازار باز از طریق
معاملات اوراق بهادار بدون ربا (صکوک) - تعیین حداقل یا
حداکثر نرخ و سهم سود سپرده‌های سرمایه‌گذاری - تعیین
حداقل یا حداکثر نرخ سود تسهیلات اعطایی در عقود مبادله‌ای
- تعیین حداقل یا حداکثر سهم سود تسهیلات اعطایی در عقود
مشارکتی - تعیین حداقل یا حداکثر نرخ حق الوكاله در بکارگیری
سپرده‌های سرمایه‌گذاری - تعیین حداقل یا حداکثر نرخ کارمزد
تسهیلات قرض الحسنہ مشروط بر اینکه بیش از هزینه عملیات
نباشد - تعیین نوع، میزان، حداقل و حداکثر امتیازات و جوایز
اعطایی به سپرده‌ها و تعیین ضوابط تبلیغات برای بانکها -
تعیین حداقل و حداکثر کارمزد انواع خدمات بانکی - تعیین
حداقل و حداکثر میزان قرض الحسنہ، عقود مبادله‌ای، عقود
مشارکتی و سرمایه‌گذاری مستقیم - تعیین میزان کل تسهیلات
اعطایی و حداقل و حداکثر سهم هر یک از بخش‌های اقتصادی

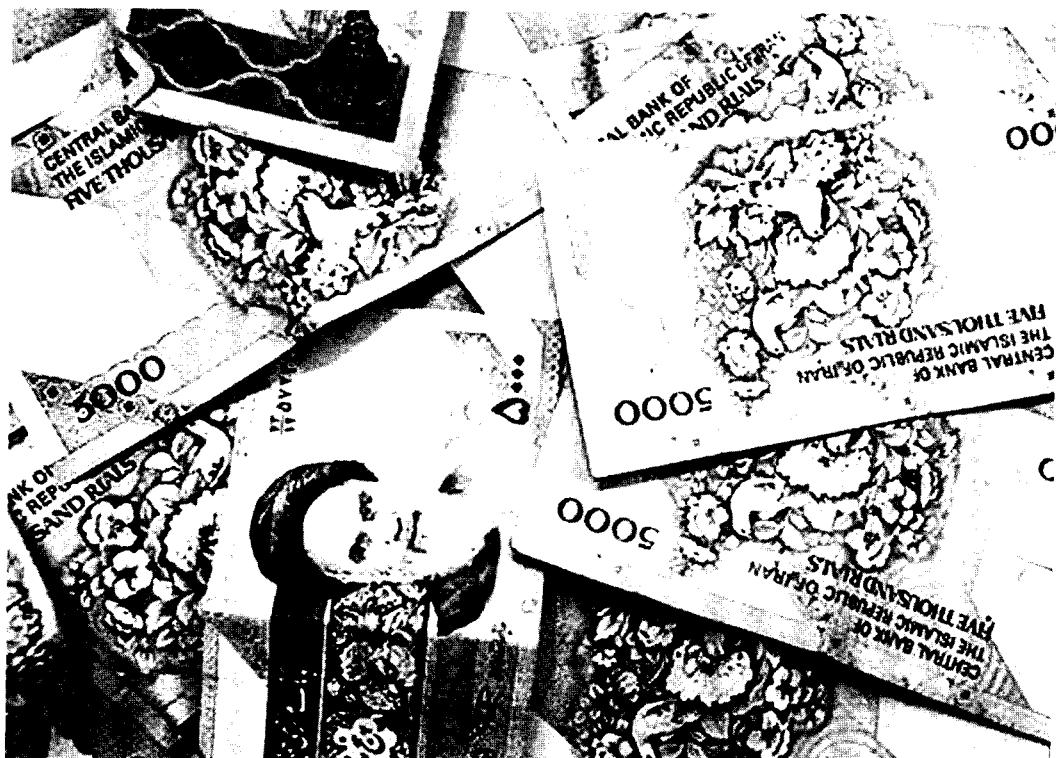
تخصیص منابع پولی آشنا می‌شویم و چنین می‌خوایم:
بانک‌ها می‌توانند به منظور ایجاد تسهیلات لازم جهت
گسترش بخش‌های صنعت و معدن، مسکن، کشاورزی و
خدمات، منابع حاصل از سپرده‌ها و سایر منابع متعلق به
خودشان را از طریق قراردادهای قرض الحسنہ، عقود
مبادله‌ای و عقود مشارکتی، تسهیلات پرداخته یا به صورت
مستقیم سرمایه‌گذاری کنند.

مطابق ماده ۱۱ بانک‌هایی که اقدام به جلب سپرده
پس انداز می‌کنند، موظفند کل منابع حاصل از این سپرده‌ها
را پس از کسر سپرده قانونی و ذخیره احتیاطی به صورت
قرض الحسنہ به متقاضیان پیردازند، البته بانک‌ها می‌توانند
به اندازه هزینه عملیات تجهیز و اعطای قرض الحسنہ، از
متقاضیان قرض الحسنہ، کارمزد دریافت دارند.

عقود مبادله‌ای مورد اشاره در این پیش‌نویس عبارتند از:
فروش نسیه، اجاره به شرط تمیلک، جuale، سلفه، خرد دین،
استصناع و صلح. ماده ۱۲ تا ۱۸ این پیش‌نویس نیز به شرح
مقررات مربوط به عقود مبادله‌ای پرداخته است. در همین
پیش‌نویس به مقررات مربوط به عقود مشارکتی نیز اشاره شده
و انواع آنها را به شرح زیر بر شمرده است: مشارکت مدنی،
مشارکت حقوقی، مضاربه، مزارعه و مساقات. ماده ۱۹ تا ۲۷
نیز به ویژگی‌ها و ضوابط عقود مذبور اختصاص یافته‌اند.

بانک مرکزی و سیاست‌های پولی

فصل چهارم پیش‌نویس قانون عملیات بانکی بدون ربا،
به بانک مرکزی و سیاست‌های پولی پرداخته و در ماده ۲۸
چنین آورده است: بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، در

بانک‌ها می‌توانند از طریق قراردادهای قرض‌الحسنه، عقود مبادله‌ای و عقود مشارکتی، به اعطای تسهیلات مبادرت ورزند یا به صورت مستقیم در سرمایه‌گذاری‌ها شرکت کنند.

حضور دارند و گستردن آن از قلمرو بانک مرکزی و کلیه مؤسسات اعتباری بانکی و غیربانکی تا محدوده صرافی‌ها.
۳) عدم ارایه تعریف مشخص از بانک مرکزی و ناقص ماندن وظایف این نهاد پولی، از جمله در زمینه تولید آمارهای پولی و مالی کشور.

۴) در نظر گرفتن هشت نفر عضو برای کمیته فقهی که چهار نفر آنان فقهی هستند، در حالی که این اعداد زوج (هشت نفر و چهار نفر) کار رأی‌گیری و تعیین اکثریت را با مشکل روپرور می‌سازند.

۵) سکوت درباره وظایف و اختیارات بانک‌های تجاری، تخصصی و قرض‌الحسنه و عدم تفکیک حدود فعالیت‌های آنها.
۶) مستثنای کردن بدون توجیه صندوق‌ها و مؤسسه‌های قرض‌الحسنه از قوانین عام و معاف کردن آنها از نظرات بانک مرکزی، در حالی که اعطای قرض‌الحسنه نیز از جمله عملیات مجاز پولی است و مؤسسات مزبور هم دقیقاً در همین حوزه فعال می‌باشند.

۷) سکوت درباره چگونگی نظارت بر صندوق‌ها و مؤسسه‌های قرض‌الحسنه و مبادرت ورزیدن احتمالی به معاملات دیگر، در حالی که این شرط به عنوان تهادی دلیل خروج آنها از حوزه شمول مقررات عام و نظارت بانک مرکزی عنوان شده است.

تکمله

یکی دیگر از اقدامات قبل ذکر در راستای قالب‌بندی جدید قوانین و روزآمد کردن ضوابط و مقررات ناظر بر فعالیت‌های بانکی، تهیه پیش‌نویس قانون بانکداری توسعه بانک مرکزی است. در شماره بعد راجع به این پیش‌نویس نیز سخن خواهیم داشت.

و نیز تعیین حداقل تسهیلات اعطایی به هر مشتری در تبصره‌های این ماده هم یادآور شده است که اولاً تعیین نرخ‌ها، سهم‌ها، حداقل و حداکثرهای مزبور می‌تواند برای انواع بانک‌ها و مؤسسات اعتباری غیربانکی متفاوت باشد؛ ثانیاً تعیین حداقل و حداکثر نرخ‌ها و سهم‌ها باید با رعایت حقوق سپرده‌گذاران، مقاضیان تسهیلات بانکی و جامعه باشد.

در فصل پنجم و تحت عنوان متفرقه نیز با مقررات مربوط به لزوم کسب مجوز، ضوابط کاری شعب خارج از کشور، روش تبدیل دارایی‌های مالی مدت‌دار به اوراق بهادار بین ربا (صکوک)، دریافت کارمزد از مشتریان، معاملات بین بانکی، روابط مالی بانک‌ها و مؤسسات خارجی و ... آشنایی شویم و در ماده ۴۳ نیز تصریح شده است: روش‌های تجهیز و تخصیص منابع و ابزارهای سیاست پولی که در فصل‌های دوم تا چهارم این قانون آمده است، از باب ذکر مصادیق قراردادهای شرعی می‌باشند و بانک مرکزی، مؤسسه‌های اعتباری، بانکی و غیر بانکی می‌توانند با انجام مطالعات لازم، قراردادهای شرعی دیگری را پیشنهاد کنند و با موافقت کمیته فقهی بانک مرکزی، در معاملات خود بکار گیرند.

نقد و تحلیل

این پیش‌نویس که سرانجام به انتظاری ۲۶ ساله پایان داد و دل‌ها را کمی آرام و امیدوار کرد، طبیعتاً مورد تحلیل و نقد کارشناسان قرار گرفت و برخی از ایرادات واردہ به آن به طور خلاصه به شرح زیر است:

- ۱) بی‌دقیقی در شیوه نگارش و عدم رعایت اصول و قواعد زبان فارسی.
- ۲) گسترگری زیاد دامنه تعریف نظام بانکی و فقدان مربزبندی روشن بین انواع نهادهایی که در بازار پول و اعتبار